

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 372/2021
17.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Кошића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Прокупљу Сик 8/21 од 05.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Кошића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Прокупљу Сик 8/21 од 05.03.2021. године.

Образложење

Правноснажним решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Прокупљу Сик 8/21 од 05.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника подносиоца захтева за судску рехабилитацију АА, адвоката Бојана Кошића и првостепено решење МУП РС, Одсека за аналитику и полицијске евиденције 05.18.13. И бр. 235-73/21 од 08.02.2021. године, којим је одбијен захтев за спровођење поступка законске рехабилитације АА, потврђено.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Кошић због повреде закона из члана 98. став 2. тачка 2) Кривичног законика и члана 3. став 1. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев за заштиту законитости основан јер је повређен закон на штету окривљеног и да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП донесе пресуду којом се побијано решење преиначава у смислу наступања законске рехабилитације у односу на пресуду Основног суда у Панчеву Спк 23/15 од 29.01.2016. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП),

размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Из садржине захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног произилази да је побијаним решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Прокупљу Сик 8/21 од 05.03.2021. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 2) Кривичног законика. Томе у прилог бранилац наводи да су у конкретном случају испуњени услови за спровођење поступка наступања законске рехабилитације по пресуди Основног суда у Панчеву Спк 23/15 од 29.01.2016. године, којом је окривљеном због кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 1 године и временом проверавања од 4 године и да је тиме што је суд погрешно закључио да нема места наступању законске рехабилитације из разлога што су против окривљеног у току два кривична поступка, због кривичних дела учињених пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију, погрешно применио члан 98. став 2. тачка 2) Кривичног законика, јер ти поступци нису правноснажно окончани. Наиме, према ставу одбране, у смислу наведене одредбе, околност да се против лица које тражи законску рехабилитацију воде нови кривични поступци, није од значаја, те се на тај начин побијаним решењем прејудицирају кривични поступци који су у току према окривљеном, па је самим тим повређена и претпоставка невиности прописана чланом 3. став 1. ЗКП.

Изнети наводи браниоца окривљеног, оцењени су као неосновани.

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним, док је ставом 2. тачка 2) истог члана прописано да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, не учини ново кривично дело.

Међутим, поред испуњења услова из члана 98. став 1. Кривичног законика, дакле услова који су прописани одредбама материјалног законика, одредбама Законика о кривичном поступку, којима је уређен поступак за рехабилитацију, и то чланом 570. ЗКП, прописани су и процесни услови у поступању надлежног органа и одређено је да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације, надлежни орган из члана 569. ЗКП обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Према томе, надлежни орган који доноси решење, мора да утврди не само да ли лице које тражи законску рехабилитацију – у конкретном случају окривљени АА у одређеном периоду није било осуђено, већ и да против тог лица није у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. Ово стога, што одредбе чланова 98. и 99. Кривичног законика везују рехабилитацију – брисање осуде, само за одсуство новог кривичног дела, из ког

разлога се доношење решења о рехабилитацији одлаже (ако је кривични поступак у току), све до окончања новог поступка.

Како из уверења Основног суда у Прокупљу Ку 374/21 од 05.02.2021. године произилази да је против окривљеног АА пред Основним судом у Панчеву покренута истрага односно да су у току кривични поступци због два кривична дела разбојништво из члана 206. Кривичног законика, у предметима К 66/2020 и К 716/ 2020, Врховни касациони суд налази да побијаним решењем није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 2) Кривичног законика, на коју се поднетим захтевом неосновано указује, будући да сходно члану 570. ЗКП, у конкретном случају, нису испуњени услови за утврђивање наступања законске рехабилитације. Самим тим, навођењем у побијаним решењима - да се против лица које тражи законску рехабилитацију воде нови кривични поступци, не прејудуцирају исходи поступака који су у току према окривљеном, нити се чини повреда презумпције невиности окривљеног из члана 3. став 1. ЗКП, на коју се такође неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић